REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 7 juli 2009

om ett säkert och effektivt system för överlämnande av handlingar och information avseende bestämmelserna i rådets direktiv 2006/117/Euratom

(2009/527/Euratom)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 33 andra stycket och 124 andra strecksatsen,

med beaktande av rådets direktiv 2006/117/Euratom av den 20 november 2006 om övervakning och kontroll av transporter av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle [1], särskilt artikel 19.1,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

(1) Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska samarbeta för att säkerställa att det automatiska medgivandeförfarande som avses i artikel 9.2 i direktiv 2006/117/Euratom fungerar friktionsfritt.

(2) Berörda medlemsstaters behöriga myndigheter ska vidta erforderliga åtgärder för att se till att all information om transporter som omfattas av detta direktiv behandlas omdömesgillt och skyddas mot missbruk.

(3) Allmänna säkerhetsåtgärder bör tillämpas på all information som behandlas av medlemsstaternas behöriga myndigheter i samband med tillämpning av direktiv 2006/117/Euratom.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. All information som behandlas av behöriga myndigheter i samband med tillämpning av direktiv 2006/117/Euratom ska garanteras en säkerhetsnivå som motsvarar den nivå som säkerställs av andra berörda behöriga myndigheter.

2. De behöriga myndigheterna ska välja den mest adekvata säkerhetsnivån för att säkerställa att det automatiska medgivandeförfarande som avses i artikel 9.2 i direktiv 2006/117/Euratom fungerar friktionsfritt.

3. Lämplig säkerhetsnivå bör tillgodoses genom ett flertal åtgärder som överensstämmer med medlemsstaternas nationella lagstiftning, däribland iakttagande av tystnadsplikt och sekretess, tillgång till information endast för behörig personal och allmänna tekniska åtgärder och förfaranden för att garantera informationens säkerhet.

4. Elektroniska förbindelser mellan olika medlemsstaters behöriga myndigheter ska garantera en säkerhetsnivå som motsvarar den säkerhetsnivå som tillhandahålls inom medlemsstaterna respektive territorier för likvärdig informations- och dokumentöverföring.

5. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör fastställa gemensamma standarder för sådana elektroniska förbindelser.

6. All information som behandlas av behöriga myndigheter med tillämpning av direktiv 2006/117/Euratom ska, om konfidentiell behandling krävs enligt medlemsstaternas lagstiftning, inplaceras i lägsta sekretessgraden.

7. Information som kräver tilläggsåtgärder ska, enbart om det är absolut nödvändigt och under den tid som krävs, inplaceras i en högre sekretessgrad än den lägsta sekretessgraden, vilken i sådant fall anges genom särskild markering.

8. I egenskap av upphovsman ska behöriga myndigheter som tillhandahåller information till andra berörda behöriga myndigheter ansvara för inplaceringen i lämplig sekretessgrad med beaktande av följande:

[1] EUT L 337, 5.12.2006, s. 21.

a) De nationella bestämmelserna om sekretessklassificering.

b) Kraven på flexibilitet i verksamheten och effektivitet, som måste uppfyllas för att kunna tillämpa det automatiska medgivandeförfarandet.

c) Sekretesskravens särskilda karaktär.

9. De behöriga myndigheterna ska, i enlighet med medlemsstaternas lagstiftning, tillämpa den sekretessmarkering som anges i jämförelsetabellen över nationella sekretessgrader och som återfinns i tillägg 2 till rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser ([1]) och i kommissionens beslut 2005/94/EG, Euratom av den 3 februari 2005 om ändring av beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom ([2]). Den praktiska handledning om säkerhetsklassning som bifogas i tillägg 3 till rådets beslut 2001/264/EG och likaledes i tillägg 2 till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna ([3]) kan användas som vägledning för inplacering i lämplig sekretessgrad.

10. I egenskap av upphovsman ska den behöriga myndighet som tillhandahåller informationen uppge under vilken tidsperiod säkerhetsklassningen gäller och eventuella ändringar av denna klassning efter att den angivna tidsperioden löpt ut.

11. Den behöriga myndighet som är upphovsman kan när som helst skriftligen begära att en tidigare sekretessgrad ändras, att sekretessen eventuellt hävs eller att inplacering görs i lägre eller högre sekretessgrad.

12. Den behöriga myndighet som tagit emot informationen är skyldig att ta bort, höja eller sänka sekretessgraden i enlighet med sådan begäran.

13. I egenskap av upphovsman bör den behöriga myndighet som tillhandahåller informationen, så snart som omständigheterna tillåter detta, skriftligen begära att sekretessgraden sänks eller att sekretessen hävs.

14. I enlighet med principen om att begränsa tillgången till sekretessbelagd information till vad en tjänsteman behöver veta för sin tjänsteutövning bör tillgången till och förfogandet över information strikt begränsas inom den behöriga myndigheten till de personer som under sin tjänsteutövning eller på grund av sina skyldigheter har behov av att känna till eller hantera sådan information. Sådana personer ska underkastas säkerhetsprövning motsvarande erforderlig sekretessgrad om detta krävs enligt medlemsstaternas lagstiftning.

15. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 7 juli 2009.

På kommissionens vägnar

Andris PIEBALGS

Ledamot av kommissionen

([1]) EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.
([2]) EUT L 31, 4.2.2005, s. 66.
([3]) EGT L 317, 3.12.2001, s. 1.